

У Г О В О Р

ИЗМЕЂУ

РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

И

КРАЉЕВИНЕ НОРВЕШКЕ

О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА И СПРЕЧАВАЊУ
ПОРЕСКЕ ЕВАЗИЈЕ У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

И

ВЛАДА КРАЉЕВИНЕ НОРВЕШКЕ

у жељи да закључе Уговор о избегавању двоструког опорезивања и спречавању пореске евазије у односу на порезе на доходак, са циљем да створе стабилне услове за свеобухватни развој привредне сарадње и улагања између две земље,

споразумеле су се о следећем:

ПРВО ПОГЛАВЉЕ
ПОЉЕ ПРИМЕНЕ УГОВОРА

Члан 1.

ЛИЦА НА КОЈА СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР

Овај уговор примењује се на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице.

Члан 2.

ПОРЕЗИ НА КОЈЕ СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР

1. Овај уговор примењује се на порезе на доходак које заводи држава уговорница или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе, независно од начина наплате.

2. Порезима на доходак сматрају се сви порези који се заводе на укупан доходак или на делове дохотка, укључујући порезе на добитак од отуђења покретних ствари или непокретности, порезе на укупне износе зарада које исплаћују предузећа, као и порезе на прираст имовине.

3. Порези на које се примењује овај уговор су:

1) у Норвешкој:

(1) национални порез на доходак;

- (2) окружни општински порез на доходак;
- (3) општински порез на доходак;
- (4) национални порез који се односи на доходак од истраживања и искоришћавања подморских извора нафте и на доходак од делатности и рада у вези са тим, укључујући и доходак од превоза нафтоводом произведене нафте; и
- (5) национални порез на примања нерезидентних уметника;

(у даљем тексту: „норвешки порез”);

2) у Србији:

- (1) порез на добит правних лица;
- (2) порез на доходак грађана;

(у даљем тексту: „српски порез”).

4. Уговор се примењује и на исте или битно сличне порезе који се после датума потписивања овог уговора заведу поред или уместо постојећих пореза. Надлежни органи држава уговорница обавештавају једни друге о значајним променама извршеним у њиховим пореским законима.

ДРУГО ПОГЛАВЉЕ ДЕФИНИЦИЈЕ

Члан 3. ОПШТЕ ДЕФИНИЦИЈЕ

1. За потребе овог уговора:

- 1) израз „Норвешка” означава Краљевину Норвешку и укључује копнену територију, унутрашње воде, територијално море и подручје ван територијалног мора где Краљевина Норвешка, сходно норвешком законодавству и у складу са међународним правом, може да врши своја права у односу на морско дно и подземље и њихова природна богатства; овај израз не обухвата Свалбард, Јан Мајен и норвешке зависне територије („Биланд”);
- 2) израз „Србија” означава Републику Србију, а употребљен у географском смислу означава територију Републике Србије;
- 3) изрази „држава уговорница” и „друга држава уговорница” означавају Норвешку или Србију, зависно од смисла;

- 4) израз „лице” обухвата физичко лице, компанију и свако друго друштво лица;
- 5) израз „компанија” означава правно лице или било који ентитет који се сматра правним лицем за пореске сврхе;
- 6) изрази „предузеће државе уговорнице” и „предузеће друге државе уговорнице” означавају предузеће којим управља резидент државе уговорнице, односно предузеће којим управља резидент друге државе уговорнице;
- 7) израз „међународни саобраћај” означава саобраћај бродом, ваздухопловом или друмским возилом који обавља предузеће државе уговорнице, осим ако се саобраћај обавља бродом, ваздухопловом или друмским возилом искључиво између места у другој држави уговорници;
- 8) израз „надлежан орган” означава:
 - у Норвешкој, министра финансија или министровог овлашћеног представника;
 - у Србији, Министарство финансија или његовог овлашћеног представника;
- 9) израз „држављанин”, у односу на државу уговорницу, означава:
 - физичко лице које има држављанство те државе уговорнице; и
 - правно лице, партнерство или удружење које такав статус има

на основу законодавства важећег у држави уговорници.

2. Када држава уговорница примењује Уговор, сваки израз који у њему није дефинисан има значење, осим ако контекст не захтева другачије, према закону те државе за потребе пореза на које се Уговор примењује и значење према важећим пореским законима које примењује та држава има предност у односу на значење које том изразу дају други закони те државе.

Члан 4. РЕЗИДЕНТ

1. Израз „резидент државе уговорнице”, за потребе овог уговора, означава лице које, према законима те државе, подлеже опорезивању у тој држави по основу свог пребивалишта, боравишта, места управе или другог мерила сличне природе, и укључује ту државу, њену политичку јединицу или јединицу

локалне самоуправе. Овај израз не обухвата лице које у тој држави подлеже опорезивању само за доходак из извора у тој држави.

2. Ако је, према одредбама става 1. овог члана, физичко лице резидент обе државе уговорнице, његов се статус одређује на следећи начин:

- 1) сматра се да је резидент само државе у којој има стално место становања; ако има стално место становања у обе државе, сматра се да је резидент само државе са којом су његове личне и економске везе тешње (средиште животних интереса);
- 2) ако не може да се одреди у којој држави има средиште животних интереса или ако ни у једној држави нема стално место становања, сматра се да је резидент само државе у којој има уобичајено место становања;
- 3) ако има уобичајено место становања у обе државе или га нема ни у једној од њих, сматра се да је резидент само државе чији је држављанин;
- 4) ако је држављанин обе државе или ниједне од њих, надлежни органи држава уговорница решиће питање заједничким договором.

3. Ако је, према одредбама става 1. овог члана лице, осим физичког, резидент обе државе уговорнице, надлежни органи држава уговорница настоје да заједничким договором одреде државу уговорницу чијим резидентом се сматра то лице за потребе уговора, имајући у виду његово место стварне управе, место у којем је оно основано или на други начин конституисано, или било које друге важне чиниоце. У одсуству таквог договора, то лице нема право на било коју олакшицу или изузимање од пореза предвиђено овим уговором, осим у мери и на такав начин који могу договорити надлежни органи држава уговорница.

Члан 5.

СТАЛНА ПОСЛОВНА ЈЕДИНИЦА

1. Израз „стална пословна јединица”, за потребе овог уговора, означава стално место преко кога предузеће потпуно или делимично обавља пословање.

2. Под изразом „стална пословна јединица” подразумева се нарочито:

- 1) место управе;
- 2) огранак;
- 3) пословница;
- 4) фабрика;

- 5) радионица, и
- 6) рудник, извор нафте или гаса, каменолом или друго место вађења природних богатстава.

3. Градилиште или грађевински или монтажни рад чини сталну пословну јединицу само ако траје дуже од 9 месеци.

4. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, ако предузеће државе уговорнице пружа услуге у другој држави уговорници:

- 1) преко физичког лица које борави у тој другој држави у периоду или периодима који укупно прелазе 183 дана у периоду од било којих дванаест месеци, а више од 50 одсто бруто прихода који се приписује активним пословним делатностима предузећа у том периоду или периодима се остварује од услуга које се пружају у тој другој држави преко тог физичког лица, или
- 2) у периоду или периодима који укупно прелазе 183 дана у периоду од било којих дванаест месеци, а те услуге се пружају за исти рад или повезане радове преко једног или више физичких лица који бораве и пружају те услуге у тој другој држави

сматра се да се делатности које се у тој другој држави обављају приликом пружања услуга, обављају преко сталне пословне јединице предузећа која се налази у тој другој држави, осим ако су те услуге ограничене на услуге наведене у ставу б. овог члана које, ако би се пружале преко сталног места пословања, не би ово стално место пословања чиниле сталном пословном јединицом према одредбама тог става. За потребе овог става, услуге које у име предузећа пружа физичко лице не сматра се да их, преко тог лица, пружа друго предузеће, осим ако то друго предузеће не надзире, руководи или контролише начин на који физичко лице пружа те услуге.

5. За потребе ст. 3. и 4. овог члана, ако је предузеће државе уговорнице које пружа услуге у другој држави уговорници, у току неког временског периода, повезано са другим предузећем које у тој другој држави пружа суштински сличне услуге за исти рад или за повезане радове, преко једног или више физичких лица која, у току тог периода, бораве и пружају те услуге у тој држави, сматра се да првопоменуто предузеће у току тог временског периода, преко тих физичких лица, пружа услуге у другој држави, за исти рад или за повезане радове. За потребе претходне реченице, предузеће је повезано са другим предузећем ако једно предузеће посредно или непосредно контролише друго предузеће или и једно и друго предузеће, посредно или непосредно, контролишу иста лица, независно од тога да ли су та лица резиденти једне или друге државе уговорнице.

6. Изузетно од претходних одредаба овог члана, под изразом „стална пословна јединица” не подразумева се:

- 1) коришћење објеката и опреме искључиво у сврхе ускладиштења, излагања или испоруке добара или робе која припада предузећу;
- 2) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво у сврху ускладиштења, излагања или испоруке;
- 3) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво са сврхом да је друго предузеће преради;
- 4) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху куповине добара или робе или прибављања обавештења за предузеће;
- 5) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху обављања, за предузеће, сваке друге делатности која има припремни или помоћни карактер;
- 6) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху делатности наведених у тач. 1) до 5) овог става у било којој комбинацији, под условом да је укупна делатност сталног места пословања која настаје из ове комбинације припремног или помоћног карактера.

7. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, када лице - осим заступника са самосталним статусом на кога се примењује став 8. овог члана - ради у име предузећа и има и уобичајено користи у држави уговорници овлашћење да закључује уговоре у име предузећа, сматра се да то предузеће има сталну пословну јединицу у тој држави у односу на делатности које то лице обавља за предузеће, осим ако су делатности тог лица ограничене на делатности наведене у ставу б. овог члана које, ако би се обављале преко сталног места пословања, не би ово стално место пословања чиниле сталном пословном јединицом према одредбама тог става.

8. Не сматра се да предузеће има сталну пословну јединицу у држави уговорници само зато што у тој држави обавља своје послове преко посредника, генералног комисионог заступника или другог представника са самосталним статусом ако та лица делују у оквиру своје редовне пословне делатности.

9. Чињеница да компанија која је резидент државе уговорнице контролише или је под контролом компаније која је резидент друге државе уговорнице или која обавља пословање у тој другој држави (преко сталне пословне јединице

или на други начин), сама по себи није довољна да се једна компанија сматра сталном пословном јединицом друге компаније.

ТРЕЋЕ ПОГЛАВЉЕ ОПОРЕЗИВАЊЕ ДОХОТКА

Члан 6. ДОХОДАК ОД НЕПОКРЕТНОСТИ

1. Доходак који резидент државе уговорнице оствари од непокретности (укључујући доходак од пољопривреде или шумарства) која се налази у другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави.
2. Израз „непокретност” има значење према закону државе уговорнице у којој се односна непокретност налази. Овај израз у сваком случају обухвата припатке непокретности, сточни фонд и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примењују одредбе општег закона о земљишној својини, плодуживање непокретности и права на променљива или стална плаћања као накнаде за искоришћавање или за право на искоришћавање минералних налазишта, извора и других природних богатстава; бродови, ваздухоплови и друмска возила не сматрају се непокретностима.
3. Одредба става 1. овог члана примењује се на доходак који се оствари непосредним коришћењем, изнајмљивањем или другим начином коришћења непокретности.
4. Одредбе ст. 1. и 3. овог члана примењују се и на доходак од непокретности предузећа и на доходак од непокретности која се користи за обављање самосталних личних делатности.

Члан 7. ДОБИТ ОД ПОСЛОВАЊА

1. Добит предузећа државе уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази. Ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице, добит предузећа може се опорезивати у тој другој држави, али само до износа који се приписује тој сталној пословној јединици.
2. Зависно од одредбе става 3. овог члана, када предузеће државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази, у свакој држави уговорници се тој сталној пословној јединици приписује добит коју би могла да оствари да је

била одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним делатностима, под истим или сличним условима и да је пословала потпуно самостално са предузећем чија је стална пословна јединица.

3. При одређивању добити сталне пословне јединице, као одбици признају се трошкови који су учињени за потребе сталне пословне јединице, укључујући трошкове управљања и опште административне трошкове, било у држави у којој се налази стална пословна јединица или на другом месту.

4. Ако је уобичајено да се у држави уговорници добит која се приписује сталној пословној јединици одређује на основу расподеле укупне добити предузећа на његове посебне делове, решење из става 2. овог члана не спречава ту државу уговорницу да таквом уобичајеном расподелом одреди добит која се опорезује; усвојени метод расподеле треба да буде такав да резултат буде у складу с начелима која су садржана у овом члану.

5. Сталној пословној јединици не приписује се добит ако та стална пословна јединица само купује добра или робу за предузеће.

6. За потребе претходних ставова, добит која се приписује сталној пословној јединици одређује се истом методом из године у годину, осим ако постоји оправдан и довољан разлог да се поступи друкчије.

7. Када добит обухвата делове дохотка који су регулисани посебним члановима овог уговора, одредбе овог члана не утичу на одредбе тих чланова.

Члан 8.

МЕЂУНАРОДНИ САОБРАЋАЈ

1. Добит предузећа државе уговорнице од обављања међународног саобраћаја бродовима, ваздухопловима или друмским возилима опорезује се само у тој држави.

2. Добит предузећа државе уговорнице, од коришћења, одржавања или давања у закуп контејнера (укључујући приколице, барже и одговарајућу опрему за превоз контејнера) које то предузеће користи за превоз добара или робе у међународном саобраћају, опорезује се само у тој држави ако је такво коришћење, одржавање или давање у закуп допунска делатност у односу на обављање међународног саобраћаја бродовима, ваздухопловима или друмским возилима или је повремено повезано са обављањем међународног саобраћаја бродовима, ваздухопловима или друмским возилима.

3. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана примењују се и на добит од учешћа у пулу, заједничком пословању или међународној пословној агенцији.

Члан 9.
ПОВЕЗАНА ПРЕДУЗЕЋА

1. Ако
 - 1) предузеће државе уговорнице учествује непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа друге државе уговорнице, или
 - 2) иста лица учествују непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице

и ако су и у једном и у другом случају, између та два предузећа, у њиховим трговинским или финансијским односима, договорени или наметнути услови који се разликују од услова који би били договорени између независних предузећа, добит коју би, да нема тих услова, остварило једно од предузећа, али је због тих услова није остварило, може се укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезовати.

2. Ако држава уговорница укључује у добит предузећа те државе добит за коју је предузеће друге државе уговорнице опорезовано у тој другој држави, и сходно томе је опорезује, и ако је тако укључена добит она добит коју би предузеће првопоменуте државе остварило да су услови договорени између та два предузећа били они услови које би договорила независна предузећа, та друга држава врши одговарајућу корекцију износа пореза који је у њој утврђен на ту добит. Приликом вршења те корекције, водиће се рачуна о осталим одредбама овог уговора и, ако је то потребно, надлежни органи држава уговорница међусобно ће се консултовати.

Члан 10.
ДИВИДЕНДЕ

1. Дивиденде које исплаћује компанија резидент државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Дивиденде се могу опорезивати и у држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник дивиденди резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од:

- 1) 5 одсто бруто износа дивиденди ако је стварни власник компанија (изузимајући партнерство) која непосредно има најмање 25 одсто капитала компаније која исплаћује дивиденде;
- 2) 10 одсто бруто износа дивиденди у свим другим случајевима.

Овај став не утиче на опорезивање добити компаније из које се дивиденде исплаћују.

3. Изузетно од одредаба става 2. овог члана, ако дивиденде оствари и стварно поседује влада државе уговорнице, дивиденде се опорезују само у тој држави. За потребе овог става, израз „влада државе уговорнице” укључује:

1) У Норвешкој:

- (1) Централну банку Норвешке;
- (2) Владин глобални пензиони фонд; и
- (3) било који ентитет који у потпуности или претежно поседује или оснива Влада Норвешке који, повремено, могу договорити надлежни органи држава уговорница;

2) У Србији:

- (1) Народну банку Србије; и
- (2) било који ентитет који у потпуности или претежно поседује или оснива Влада Србије који, повремено, могу договорити надлежни органи држава уговорница.

4. Израз „дивиденде”, у овом члану, означава доходак од акција или других права учешћа у добити која нису потраживања дуга, као и доходак од других права компаније који је порески изједначен са дохотком од акција у законима државе чији је резидент компанија која врши расподелу, као и доходак од аранжмана који даје право на учешће у добити, у мери у којој је то тако предвиђено законима државе уговорнице у којој доходак настаје.

5. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник дивиденди, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави или обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној пословној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

6. Ако компанија која је резидент државе уговорнице остварује добит или доходак из друге државе уговорнице, та друга држава не може да заведе порез на дивиденде које исплаћује компанија, осим ако су те дивиденде исплаћене резиденту те друге државе или ако акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној пословној јединици или сталној бази која се налази у тој другој држави, нити да нерасподељену добит компаније

опорезује порезом на нерасподељену добит компаније, чак и ако се исплаћене дивиденде или нерасподељена добит у потпуности или делимично састоје од добити или дохотка који су настали у тој другој држави.

7. Одредбе овог члана не примењују се ако је главни разлог или један од главних разлога ма ког лица које се бави емитовањем или преносом акција или других права на основу којих се дивиденде исплаћују, био коришћење погодности овог члана, путем емитовања или преноса.

Члан 11. КАМАТА

1. Камата која настаје у држави уговорници а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Камата се може опорезивати и у држави уговорници у којој настаје, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник камате резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа камате.

3. Изузетно од одредбе става 2. овог члана, камата која настаје у држави уговорници а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице опорезује се само у тој другој држави ако је прималац стварни власник камате и ако камату оствари:

- 1) влада друге државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе;
- 2) централна или народна банка друге државе уговорнице;
- 3) финансијска институција коју контролише или претежно поседује влада друге државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе.

4. Израз „камата”, у овом члану, означава доходак од потраживања дуга сваке врсте, независно од тога да ли су обезбеђена залогом и да ли се на основу њих стиче право на учешће у добити дужника, а нарочито доходак од државних хартија од вредности и доходак од обвезница или записа, укључујући премије и награде на такве хартије од вредности, обвезнице или записе. Казнена камата не сматра се каматом за сврхе овог члана.

5. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник камате, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој камата настаје, преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави или ако обавља у тој другој држави самосталне личне

делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а потраживање дуга на које се плаћа камата је стварно повезано с том сталном пословном јединицом или сталном базом. У том случају се примењују, према потреби, одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

6. Сматра се да камата настаје у држави уговорници када је исплатилац камате резидент те државе. Када лице које плаћа камату, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у тој држави уговорници сталну пословну јединицу или сталну базу у вези са којом је повезан дуг на који се плаћа камата, а ту камату сноси та стална пословна јединица или стална база, сматра се да камата настаје у држави у којој се налази стална пословна јединица или стална база.

7. Ако износ камате, због посебног односа између платиоца камате и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду потраживање дуга за које се она плаћа, прелази износ који би био уговорен између платиоца камате и стварног власника, одредбе овог члана примењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

8. Одредбе овог члана не примењују се ако је главни разлог или један од главних разлога ма ког лица које се бави заснивањем или преносом потраживања дуга за које се плаћа камата, био коришћење погодности овог члана, путем заснивања или преноса.

Члан 12.

АУТОРСКЕ НАКНАДЕ

1. Ауторске накнаде које настају у држави уговорници а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Ауторске накнаде могу се опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник ауторских накнада резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од:

- 1) 5 одсто бруто износа ауторских накнада наведених у подставу 1) става 3. овог члана;
- 2) 10 одсто бруто износа ауторских накнада наведених у подставу 2) става 3. овог члана.

3. Израз „ауторске накнаде”, у овом члану, означава плаћања било које врсте која су примљена као накнада:

- 1) за коришћење или за право коришћења ауторског права на књижевно, уметничко или научно дело, укључујући биоскопске филмове и филмове или траке за телевизију или радио; и
- 2) за коришћење или за право коришћења патента, заштитног знака, нацрта или модела, плана, тајне формуле или поступка или за коришћење или за право коришћења индустријске, комерцијалне или научне опреме или за обавештења која се односе на индустријска, комерцијална или научна искуства.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник ауторских накнада, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој ауторске накнаде настају, преко сталне пословне јединице која се налази у тој другој држави уговорници или у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави, а право или имовина на основу којих се ауторске накнаде плаћају стварно припадају тој сталној пословној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

5. Сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници када је исплатилац резидент те државе. Када лице које плаћа ауторске накнаде, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну пословну јединицу или сталну базу у вези са којом је настала обавеза плаћања ауторских накнада, а те ауторске накнаде падају на терет те сталне пословне јединице или сталне базе, сматра се да ауторске накнаде настају у држави у којој се налази стална пословна јединица или стална база.

6. Ако износ ауторских накнада, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду коришћење, право или информацију за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

7. Одредбе овог члана не примењују се ако је главни разлог или један од главних разлога ма ког лица које се бави остваривањем или преносом права на основу којих се ауторске накнаде плаћају, био коришћење погодности овог члана, путем остваривања или преноса.

Члан 13.
КАПИТАЛНИ ДОБИТАК

1. Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретности наведене у члану 6. овог уговора, а која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.
2. Добитак од отуђења покретних ствари које чине део пословне имовине сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретних ствари које припадају сталној бази коју користи резидент државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, укључујући и приходе од отуђења те сталне пословне јединице (саме или заједно с целим предузећем) или сталне базе, може се опорезивати у тој другој држави.
3. Добитак који оствари предузеће државе уговорнице од отуђења бродова, ваздухоплова или друмских возила који се користе у међународном саобраћају или од покретних ствари које служе за коришћење тих бродова, ваздухоплова или друмских возила опорезује се само у тој држави.
4. Добитак који оствари предузеће државе уговорнице од отуђења контејнера (укључујући приколице, барже и одговарајућу опрему за превоз контејнера) који су наведени у члану 8. став 2. овог уговора опорезује се само у тој држави, без обзира да ли контејнери чине део пословне имовине сталне пословне јединице коју тај резидент има у другој држави уговорници.
5. Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења акција или упоредивих интереса било које врсте који више од 50 одсто своје вредности остварују непосредно или посредно од непокретности која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.
6. Добитак од отуђења имовине, осим имовине наведене у ст. 1, 2, 3, 4. и 5. овог члана, опорезује се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.

Члан 14.
САМОСТАЛНЕ ЛИЧНЕ ДЕЛАТНОСТИ

1. Доходак који оствари резидент државе уговорнице од професионалних делатности или од других самосталних делатности опорезује се само у тој држави, осим:
 - 1) ако за обављање својих делатности има сталну базу коју редовно користи у другој држави уговорници; у том случају, само део

дохотка који се приписује тој сталној бази опорезује се у тој другој држави уговорници; или

- 2) ако борави у другој држави уговорници у периоду или у периодима који укупно трају 183 дана или дуже у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години; у том случају, само део дохотка који се остварује од делатности које се обављају у тој другој држави уговорници опорезује се у тој другој држави.

2. Израз „професионалне делатности” посебно обухвата самосталне научне, књижевне, уметничке, образовне или наставне делатности, као и самосталне делатности лекара, адвоката, инжењера, архитеката, стоматолога и рачуновођа.

Члан 15. РАДНИ ОДНОС

1. Зависно од одредаба чл. 16, 18. и 19. овог уговора, зараде, накнаде и друга слична примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа опорезују се само у тој држави, осим ако се рад обавља у другој држави уговорници. Ако се рад обавља у другој држави уговорници, таква примања која се у њој остварују могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Изузетно од одредбе става 1. овог члана, примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа у другој држави уговорници опорезују се само у првопоменутој држави:

- 1) ако прималац борави у другој држави у периоду или периодима који укупно не прелазе 183 дана у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години, и
- 2) ако се примања исплаћују од стране или у име послодавца који није резидент друге државе, и
- 3) ако примања не падају на терет сталне пословне јединице или сталне базе коју послодавац има у другој држави, и
- 4) ако се не ради о радном односу по основу изнајмљивања радника.

3. Изузетно од претходних одредаба овог члана, примања која се остваре из радног односа обављеног на броду, ваздухоплову или друмском возилу у међународном саобраћају опорезују се само у држави резидентности примаоца.

4. Изузетно од претходних одредаба овог члана, примања која оствари резидент државе уговорнице из радног односа који је непосредно повезан са градилиштем или грађевинским или монтажним радом у другој држави уговорници који, на основу одредаба члана 5. став 3. овог уговора, не чине сталну пословну јединицу послодавца који исплаћује примања или у чије име су примања исплаћена опорезују се само у првопоменутој држави.

Члан 16.

ПРИМАЊА ДИРЕКТОРА

Примања директора и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице, у својству члана одбора директора или слично органа компаније која је резидент друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

Члан 17.

ИЗВОЂАЧИ И СПОРТИСТИ

1. Изузетно од одредаба чл. 14. и 15. овог уговора, доходак који оствари резидент државе уговорнице као извођач од личног обављања делатности позоришног, филмског, радио или телевизијског уметника, музичара или спортисте у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Ако доходак од лично обављених делатности извођача или спортисте не припада лично извођачу или спортисти него другом лицу, тај доходак се, изузетно од одредаба чл. 7, 14. и 15. овог уговора, може опорезивати у држави уговорници у којој су обављене делатности извођача или спортисте.

3. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана, не примењују се на доходак који извођачи или спортисти остваре од делатности које се обављају у држави уговорници ако се посета тој држави у потпуности или углавном финансира из јавних фондова једне или обе државе уговорнице или њихових политичких јединица или јединица локалне самоуправе, или су делатности обављене у оквиру програма културне или спортске размене који су одобриле обе државе уговорнице. У том случају, доходак се опорезује само у држави уговорници чије је уметник или извођач резидент.

Члан 18.

ПЕНЗИЈЕ, АНУИТЕТИ, ПЛАЊАЊА ПО ОСНОВУ СИСТЕМА СОЦИЈАЛНОГ ОСИГУРАЊА И АЛИМЕНТАЦИЈА

1. Пензије, ануитети и друга слична плаћања, укључујући плаћања по основу система социјалног осигурања која настају у држави уговорници а

исплаћују се резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Таква плаћања могу се опорезивати и у држави у којој настају, али тако разрезан порез не може прећи 15 одсто бруто износа плаћања.

3. Израз „ануитет” означава одређену суму која се физичком лицу периодично исплаћује у одређеним роковима у току живота или у току утврђеног или одредивог временског периода, на основу обавезе на таква плаћања као одговарајућа и потпуна накнада у новцу или новчаној вредности.

4. Алиментација и друга плаћања у вези са издржавањем која се исплаћују резиденту државе уговорнице опорезују се само у тој држави. Алиментација или друга плаћања у вези са издржавањем која резидент државе уговорнице исплаћује резиденту друге државе уговорнице опорезују се, у мери у којој се она не признају као олакшица исплатиоцу, само у првопоменутој држави.

Члан 19. ДРЖАВНА СЛУЖБА

1. 1) Зараде, накнаде и друга слична примања, осим пензије, које плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе физичком лицу, за услуге учињене тој држави или тој политичкој јединици или јединици локалне самоуправе, опорезују се само у тој држави.
- 2) Зараде, накнаде и друга слична примања опорезују се само у другој држави уговорници ако су услуге учињене у тој држави, а физичко лице је резидент те државе које је:
 - држављанин те државе; или
 - које није постало резидент те државе само због вршења услуга.

2. Одредбе чл. 15, 16. и 17. овог уговора примењују се на зараде, накнаде и друга слична примања, за услуге учињене у вези са привредном делатношћу државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе.

Члан 20. СТУДЕНТИ

Студент или лице на стручној обуци које је непосредно пре одласка у државу уговорницу било резидент или је резидент друге државе уговорнице, а борави у првопоменутој држави искључиво ради образовања или обучавања, не

опорезује се у тој држави за примања која добија за издржавање, образовање или обучавање, под условом да су та примања из извора ван те државе.

Члан 21. ОФШОР ДЕЛАТНОСТИ

1. Одредбе овог члана примењују се изузетно од било које друге одредбе овог уговора.

2. Лице које је резидент државе уговорнице и која обавља офшор делатности у другој држави уговорници у вези са истраживањем или искоришћавањем морског дна или подземља или њихових природних богатстава која се налазе у тој другој држави, у односу на те делатности сматра се, сходно ст. 3. и 4. овог члана, да обавља пословање у тој другој држави преко сталне пословне јединице која се у њој налази.

3. Одредбе става 2. и става 6. подстав 2) овог члана не примењују се ако се делатности обављају у периоду који не прелази укупно 30 дана у периоду од било којих дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години. Међутим, за потребе овог става овог члана:

- 1) сматра се, да делатности које обавља предузеће које је повезано са другим предузећем обавља предузеће са којим је повезано, ако су односне делатности суштински исте као оне које обавља последње поменуто предузеће.
- 2) предузеће је повезано са другим предузећем ако једно предузеће посредно или непосредно контролише друго предузеће или и једно и друго предузеће, посредно или непосредно, контролишу иста лица, независно од тога да ли су та лица резиденти једне или друге државе уговорнице.

4. Добит коју оствари предузеће државе уговорнице од превоза залиха или особља на локацију или између локација на којима се у држави уговорници обављају делатности у вези са истраживањем или искоришћавањем морског дна или подземља или њихових природних богатстава, или од коришћења тегљача и других бродова као помоћ тим делатностима опорезују се само у држави уговорници чији је резидент предузеће.

5. 1) зависно од одредбе подстава 2) овог става, зараде, накнаде и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице из радног односа који је повезан са истраживањем или искоришћавањем морског дна или подземља или њихових природних богатстава која се налазе у другој држави уговорници могу се, у мери у којој се радни однос обавља офшор у тој другој

држави, опорезивати у тој другој држави. Таква примања опорезују се само у првопоменутој држави ако се радни однос обавља офшор за послодавца који није резидент друге државе и под условом да се радни однос обавља у периоду или периодима који укупно не прелазе 30 дана у периоду од било којих дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години.

- 2) зараде, накнаде и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице из радног односа обављеног на броду или ваздухоплову који се користи за превоз залиха или особља или између локација на којима се у држави уговорници обављају делатности у вези са истраживањем или искоришћавањем морског дна или подземља или њихових природних богатстава или из радног односа обављеног на тегљачу или другом броду који се користе као помоћ тим делатностима опорезују се само у првопоменутој држави.

6. Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења:

- 1) права истраживања или искоришћавања; или
- 2) имовине која се налази у другој држави уговорници а која се користи у вези са истраживањем или искоришћавањем морског дна или подземља или њихових природних богатстава која се налазе у тој другој држави; или
- 3) акција или упоредивих интереса било које врсте које своју вредност или већи део своје вредности остварују непосредно или посредно од тих права или те имовине или од тих права и те имовине заједно,

може се опорезивати у тој другој држави.

У овом ставу овог члана уговора, израз „права истраживања или искоришћавања” означавају право на добитак од истраживања или искоришћавања морског дна или подземља или њихових природних богатстава у другој држави уговорници, укључујући право на камату или друге погодности од тог добитка.

ОСТАЛИ ДОХОДАК

1. Делови дохотка резидента државе уговорнице, без обзира на то где настају, који нису регулисани у претходним члановима овог уговора опорезују се само у тој држави.
2. Одредба става 1. овог члана не примењује се на доходак, осим на доходак од непокретности дефинисане у ставу 2. члана 6. овог уговора, ако прималац тог дохотка - резидент државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази или ако у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се у њој налази, а право или имовина на основу којих се доходак плаћа стварно су повезани са сталном пословном јединицом или сталном базом. У том случају се, према потреби, примењују одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.
3. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, делови дохотка резидента државе уговорнице који нису регулисани у претходним члановима овог уговора, а који настају у другој држави уговорници, могу се опорезивати и у тој другој држави.
4. Одредбе овог члана не примењују се ако је главни разлог или један од главних разлога ма ког лица које се бави остваривањем или преносом права на основу којих се доходак плаћа, био коришћење погодности овог члана, путем остваривања или преноса.

ЧЕТВРТО ПОГЛАВЉЕ МЕТОДИ ЗА ОТКЛАЊАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

Члан 23. ОТКЛАЊАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. У Норвешкој се двоструко опорезивање отклања на следећи начин:

У складу са одредбама норвешких закона који се односе на одобравање кредита у односу на норвешки порез, за порез који се плаћа на територији изван Норвешке, који не утиче на општи принцип из овог члана -
 - 1) Ако резидент Норвешке остварује доходак који се, у складу с одредбама овог уговора, може опорезивати у Србији, Норвешка одобрава као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је на тај доходак плаћен у Србији.

Тај одбитак не може бити већи од дела пореза на доходак, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара дохотку који се може опорезивати у Србији.

2) Ако је, у складу с неком одредбом Уговора, доходак који оствари резидент Норвешке изузет од опорезивања у Норвешкој, Норвешка може да укључи тај доходак у пореску основицу, али и да одобри одбитак од норвешког пореза на доходак, онај део пореза на доходак који одговара дохотку који се оствари из Србије.

2. У Србији се двоструко опорезивање отклања на следећи начин:

1) Ако резидент Србије остварује доходак који се, у складу с одредбама овог уговора, може опорезивати у Норвешкој, Србија одобрава као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћен у Норвешкој.

Тај одбитак не може бити већи од дела пореза на доходак, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара дохотку који се може опорезивати у Норвешкој.

2) Ако је, у складу с неком одредбом Уговора, доходак који оствари резидент Србије изузет од опорезивања у Србији, Србија може, при обрачунавању пореза на остали доходак тог резидента, да узме у обзир изузети доходак.

ПЕТО ПОГЛАВЉЕ ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 24. ЈЕДНАК ТРЕТМАН

1. Држављани државе уговорнице не подлежу у другој држави уговорници опорезивању или захтеву у вези с опорезивањем које је друкчије или теже од опорезивања и захтева у вези с опорезивањем, посебно у односу на резидентност, којима држављани те друге државе у истим условима, подлежу или могу подлећи. Ова одредба се, независно од одредаба члана 1. ово уговора, примењује и на лица која нису резиденти једне или обе државе уговорнице.

2. Лица без држављанства која су резиденти државе уговорнице не подлежу у било којој држави уговорници опорезивању или захтеву у вези са опорезивањем које је друкчије или теже од опорезивања и захтева у вези са опорезивањем којима држављани те државе у истим условима, посебно у односу на резидентност, подлежу или могу подлећи.

3. Опорезивање сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници не може бити неповољније у тој другој држави од опорезивања предузећа те друге државе која обављају исте делатности. Ова одредба не може се тумачити тако да обавезује државу уговорницу да резидентима друге државе уговорнице одобрава лична ослобађања, олакшице и умањења за сврхе опорезивања због личног статуса или породичних обавеза које одобрава својим резидентима.

4. Камата, ауторске накнаде и друге исплате које предузеће државе уговорнице плаћа резиденту друге државе уговорнице, при утврђивању опорезиве добити тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су плаћене резиденту првопоменутој државе, осим када се примењују одредбе члана 9. став 1, члана 11. став 7. или члана 12. став 6. овог уговора.

5. Предузећа државе уговорнице чију имовину потпуно или делимично поседују или контролишу, посредно или непосредно, један или више резидената друге државе уговорнице, у првопоменутој држави уговорници не подлежу опорезивању или обавези у вези са опорезивањем, које је друкчије или теже од опорезивања и обавеза у вези са опорезивањем коме друга слична предузећа првопоменутој државе подлежу или могу подлећи.

6. Одредбе овог члана примењују се, изузетно од одредаба члана 2. овог уговора, на порезе сваке врсте и описа.

Члан 25.

ПОСТУПАК ЗАЈЕДНИЧКОГ ДОГОВАРАЊА

1. Ако лице сматра да мере једне или обе државе уговорнице доводе или ће довести до тога да не буде опорезовано у складу с одредбама овог уговора, оно може, без обзира на правна средства предвиђена унутрашњим законом тих држава, да изложи свој случај надлежном органу државе уговорнице чији је резидент или, ако његов случај потпада под члан 24. став 1. овог уговора оне државе уговорнице чији је држављанин. Случај мора бити изложен у року од три године од дана првог обавештења о мери која доводи до опорезивања које није у складу с одредбама овог уговора.

2. Ако надлежни орган сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да сам дође до задовољавајућег решења, настојаће да случај реши заједничким договором с надлежним органом друге државе уговорнице ради избегавања опорезивања које није у складу с овим уговором. Постигнути договор примењује се без обзира на временска ограничења у унутрашњем закону држава уговорница.

3. Надлежни органи држава уговорница настоје да заједничким договором отклоне тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примени овог

уговора. Они се могу и заједнички саветовати ради отклањања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени овим уговором.

4. Надлежни органи држава уговорница могу непосредно међусобно општити, укључујући општење преко заједничке комисије коју чине они сами или њихови представници, ради постизања договора у смислу претходних ставова овог члана.

Члан 26.

РАЗМЕНА ОБАВЕШТЕЊА

1. Надлежни органи држава уговорница размењују обавештења за која се може предвидети да ће бити од значаја за примену одредаба овог уговора или за администрирање или принудно извршење унутрашњих закона који се односе на порезе сваке врсте и описа које заводе државе уговорнице или њихове политичке или административне јединице или јединице локалне самоуправе, ако опорезивање предвиђено тим законима није у супротности с овим уговором. Размена обавештења није ограничена чл. 1. и 2. овог уговора.

2. Обавештење примљено, на основу става 1. овог члана, од државе уговорнице сматра се тајном исто као и обавештење добијено према унутрашњим законима те државе и може се саопштити само лицима или органима (укључујући судове и управне органе) који су надлежни за разрез или наплату, принудно или судско извршење, решавање по жалбама, у односу на порезе наведене у ставу 1. овог члана или у односу на контролу напред наведеног. Та лица или органи користе обавештења само за те сврхе. Они могу саопштити обавештења у јавном судском поступку или у судским одлукама. Изузетно од наведеног, обавештења примљена од државе уговорнице могу се користити за друге сврхе, када се таква обавештења, по законима обе државе уговорнице, могу користити за друге сврхе и, када надлежни орган државе која даје обавештење одобри такво коришћење.

3. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као обавеза државе уговорнице да:

- 1) предузима управне мере супротне законима или управној пракси те или друге државе уговорнице;
- 2) даје обавештења која се не могу добити на основу закона или у редовном управном поступку те или друге државе уговорнице;
- 3) даје обавештења која откривају трговинску, пословну, индустријску, комерцијалну или професионалну тајну или пословни поступак или обавештење чије би саопштење било супротно јавном поретку.

4. Уколико држава уговорница тражи обавештења у складу са овим чланом, друга држава уговорница ће користити своје мере да би прибавила тражена обавештења, чак и да тој другој држави та обавештења можда нису потребна за сопствене пореске сврхе. Обавеза садржана у претходној реченици подлеже ограничењима из става 3. овог члана, осим ако би та ограничења онемогућила државу уговорницу да даје обавештења само због тога што не постоји домаћа потреба за таквим обавештењима.

5. Одредбе става 3. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као могућност државе уговорнице да одбије давање обавештења само зато што обавештења поседује банка, друга финансијска институција, заступник или лице које ради у агенцији или у фидуцијарном својству или које има везе са власништвом интереса у лицу.

Члан 27.

ЧЛАНОВИ ДИПЛОМАТСКИХ МИСИЈА И КОНЗУЛАТА

1. Одредбе овог уговора не утичу на пореске повластице чланова дипломатских мисија или конзулата предвиђене општим правилима међународног права или одредбама посебних уговора.

2. Ако се доходак, због пореских повластица које се одобравају члановима дипломатских мисија и конзулата предвиђених општим правилима међународног права или одредбама посебних уговора, не опорезује у држави пријема, право опорезивања припада држави пошиљаоца.

ШЕСТО ПОГЛАВЉЕ ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 28.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

1. Државе уговорнице дипломатским путем писмено обавештавају једна другу о окончању поступака предвиђених њиховим унутрашњим законима за ступање на снагу овог уговора.

2. Овај уговор ступа на снагу датумом последњег од тих обавештења, а његове одредбе се примењују у односу на порезе на доходак који је остварен у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој Уговор ступа на снагу.

3. Ступањем на снагу овог уговора, у односима између Републике Србије и Краљевине Норвешке престаје да важи Споразум између Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Краљевине Норвешке о избегавању

двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и имовину, потписан у Ослу 1. септембра 1983. године, а његове одредбе престају да се примењују датумом почетка примене овог уговора, у складу са одредбом става 2. овог члана.

Члан 29.

ПРЕСТАНАК ВАЖЕЊА

Овај уговор остаје на снази у неограниченом временском периоду, али држава уговорница може, 30. јуна или пре 30. јуна било које календарске године која почиње након истека периода од 5 година од његовог ступања на снагу, другој држави уговорници, дипломатским путем, доставити писмено обавештење о престанку важења. У том случају, овај уговор престаје да се примењује у односу на порезе на доходак који је остварен у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој је дато обавештење о престанку важења.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај уговор.

Сачињено у Ослу овог 17. дана јуна 2015. године, у два оригинална примерка, на српском, норвешком и енглеском језику, с тим што су оба примерка подједнако веродостојна. У случају разлике у тумачењу, меродаван је енглески текст.

ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ДУШАН ВУЈОВИЋ

ЗА ВЛАДУ
КРАЉЕВИНЕ НОРВЕШКЕ

СИВ ЈЕНСЕН

ПРОТОКОЛ

У тренутку потписивања Уговора између Републике Србије и Краљевине Норвешке о избегавању двоструког опорезивања и спречавању пореске евазије у односу на порезе на доходак (у даљем тексту „Уговор”), доле потписани су се сагласили о следећим одредбама које чине саставни део овог уговора:

1. У вези са чл. 11. и 12. овог уговора, подразумева се да ако, после потписивања овог уговора, Србија потпише уговор о избегавању двоструког опорезивања и спречавању пореске евазије у односу на порезе на доходак са трећом државом која је чланица Европске уније, а тај уговор предвиђа ниже пореске стопе на камату или ауторске накнаде од стопа предвиђених у овом уговору, надлежни органи обе државе уговорнице ће се срести што је могуће пре, ради разматрања одговарајућег смањења стопа у односним члановима овог уговора.
2. У вези са чланом 11. став 3. овог уговора, подразумева се да, у случају Норвешке, израз „Влада државе уговорнице”, укључује Владин глобални пензиони фонд.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај протокол

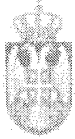
Сачињено у Ослу овог 17. дана јуна 2015. године, у два оригинална примерка, на српском, норвешком и енглеском језику, с тим што су оба примерка подједнако веродостојна. У случају разлике у тумачењу, меродаван је енглески текст.

ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ДУШАН ВУЈОВИЋ

ЗА ВЛАДУ
КРАЉЕВИНЕ НОРВЕШКЕ

СИВ ЈЕНСЕН

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА

Број: 413-00-26/2016-04
25. март 2016. године
Кнеза Милоша 20
Београд

На основу члана 23. став 2. Закона о државној управи („Службени гласник РС”, бр. 79/05, 101/07, 95/10 и 99/14),

Министар финансија доноси

ОБЈАШЊЕЊЕ
о примени члана 10. став 2. под 2)
Уговора између Републике Србије и Краљевине Норвешке
о избегавању двоструког опорезивања и спречавању пореске евазије
у односу на порезе на доходак

Стопа пореза по одбитку коју држава извора дивиденди (у конкретном случају, Република Србија) може применити на дивиденде које се исплаћују правним лицима (у конкретном случају, резидентима Краљевине Норвешке) која имају мање од 25 одсто учешћа у капиталу компаније која исплаћује дивиденде, као и у свим другим случајевима (нпр. када се дивиденде исплаћују физичким лицима) износи 15 одсто.

* * *

Уговор између Републике Србије и Краљевине Норвешке о избегавању двоструког опорезивања и спречавању пореске евазије у односу на порезе на доходак („Службени гласник РС - Међународни уговори”, број 21/15 - у даљем тексту, Уговор) почео је да се примењује од 1. јануара 2016. године.

С тим у вези, у члану 10. став 2. под 2) Уговора (који се односи на стопу пореза по одбитку коју држава извора дивиденди може применити на дивиденде које се исплаћују правним лицима, која имају мање од 25 одсто учешћа у капиталу компаније која исплаћује дивиденде - као и, у свим другим случајевима - нпр. када се дивиденде исплаћују физичким лицима) грешком је, **уместо стопе од 15 одсто**, наведена стопа од 10 одсто.

Наведену стопу од 15 одсто, у пракси, треба применити, из разлога, јер је у оригиналу на енглеском (и норвешком) језику прописана стопа од 15 одсто, а у Завршној клаузули Уговора је (између осталог) предвиђено да је Уговор потписан у два оригинална примерка, на српском, норвешком и енглеском језику, с тим што су оба примерка подједнако веродостојна. **У случају разлике у тумачењу, меродаван је енглески текст.**

